

สองลุงป้า
แม่จะเข้าสู่วัยชรา
แต่ยังลุกขึ้นมาขายของ
เพื่อจะได้มีเงินมาทำบุญ..

คุณป้าบุปผา และคุณลุงสมชาย สุกมลมิตร
เจ้าของแผงลอยขายกุง

แผงลอยขายกุง.. หัวใจทองคำ

ปรากฏการณ์..! หัวใจทองคำ

๑๙

..เพราะความยิ่งใหญ่ของหัวใจเขาทั้งสอง ที่ได้สละแรง
กายแรงใจ เพื่อแลกกับทรัพย์มาไว้ทำบุญ แม่เงินที่ได้ไม่มาก แต่
ความตั้งใจที่ยิ่งใหญ่ของเขามีค่ามาก มากเสียจนหลายคนต้อง
สนใจ

วันนี้..เราต้องรีบกว่าทุกวัน เพื่อออกเดินทางกันตั้งแต่ตี ๕
เพื่อมาหา **คุณป้าบุปผา และคุณลุงสมชาย สุกมลมิตร** ที่
แผงลอยติดริ้ววัดเศวตฉัตร ย่านฝั่งธนฯ เพราะคุณลุง คุณป้า
ตื่นเช้ากว่าเรา ..ตื่นตั้งแต่ตี ๑ เพื่อมาขายของ!!

“..ป้าเรียนมาน้อย จบแค่ ป.๔ ส่วนลุงไม่ได้เรียนเลย เพราะพ่อแม่เราจนมาก มีอาชีพอะไรที่พอจะทำได้ ก็ทำกันไปก่อน อีกทั้งป้ายังต้องเลี้ยงลูกอีก ๕ คน เลี้ยงเขาไม่ได้สบายเหมือนลูกคนอื่นหรอก เลี้ยงตามมีตามเกิด เพราะเราต้องอยู่กันอย่างประหยัด จนทุกวันนี้เขาโตกันหมดแล้ว แยกย้ายกันไปมีครอบครัว ซึ่งเขาก็ทำหน้าที่ลูกที่ดี ส่งเงินมาให้ป้ากับลุงใช้ แต่ก็ไม่มาก ไม่มายอะไร เพราะเขามีลูกมีเต้า มีภาระมากมายที่ต้องรับผิดชอบ ยิ่งเศรษฐกิจเป็นแบบนี้ ป้าก็สงสารลูก ไม่อยากเอาเงินเขาเลย แต่จะอาศัยแค่ลำพังเงินที่ลูกให้เพียงแค่นั้น มันก็เกือบพอ นะ..แต่เราต้องประหยัดอย่างที่สุด ไม่มีเหลือไว้ทำบุญกับเขา อีกทั้งตอนนี้แม่ของป้าก็มาป่วยหนักอยู่โรงพยาบาลด้วย ป้ากับลุง เลยต้องช่วยกันขายของแผงลอย ทั้งๆ ที่ลูกๆ ก็จะช่วยกับเรา เสมอว่าให้แม่พัก ให้เราเลิกได้แล้ว เพราะอายุป้าก็ตั้ง ๖๖ ปี ส่วนลุงก็ ๗๑ ปีแล้ว แต่ป้าอยากจะมีเงินไว้ทำบุญ เราทำไปวัน ต่อวัน ช่วยกันตายายแบบนี้ไปก่อน เพราะหากไม่ทำเราจะเอา เงินที่ไหนมาทำบุญ แล้วเราก็อายุมากกันแล้ว จะตายวันตายพรุ่ง เมื่อไรไม่รู้ ต้องรีบเอาบุญไปให้มากที่สุด เพื่อตัวเอง เพื่อชาติหน้า เราจะได้ไม่ต้องลำบากกันอีก เราอยากมีอาชีพที่เลือกได้ อยากมีโอกาสเรียนหนังสือ อยากมีความรู้เหมือนคนอื่น แต่ เราไม่ได้เรียน เพราะเราจน เราอยากมีชีวิตวัยเด็กที่สบาย มี เงินมีทองใช้ทำบุญได้มากๆ แก่แล้วก็ไม่ต้องลำบาก บุญนะ..

ไม่มีใครเขามาบังคับให้ป่าทำหรอก แต่ถ้าป่าไม่ทำ ก็ไม่ได้บุญ เมื่อไม่มีบุญ ชาติน้ำป่าก็ต้องลำบากแบบนี้อีก เพราะฉะนั้น..ป่าอยากเอาบุญไปเยอะๆ เพื่อออกแบบชีวิตใหม่ให้กับตัวเอง เพราะการที่เราจะออกแบบชีวิตในภพชาติหน้าใหม่ได้ ต้องใช้บุญใหญ่ บุญแรงๆ บุญที่มีกำลังส่งมากพอ ถึงจะทำให้เราสมปรารถนา...

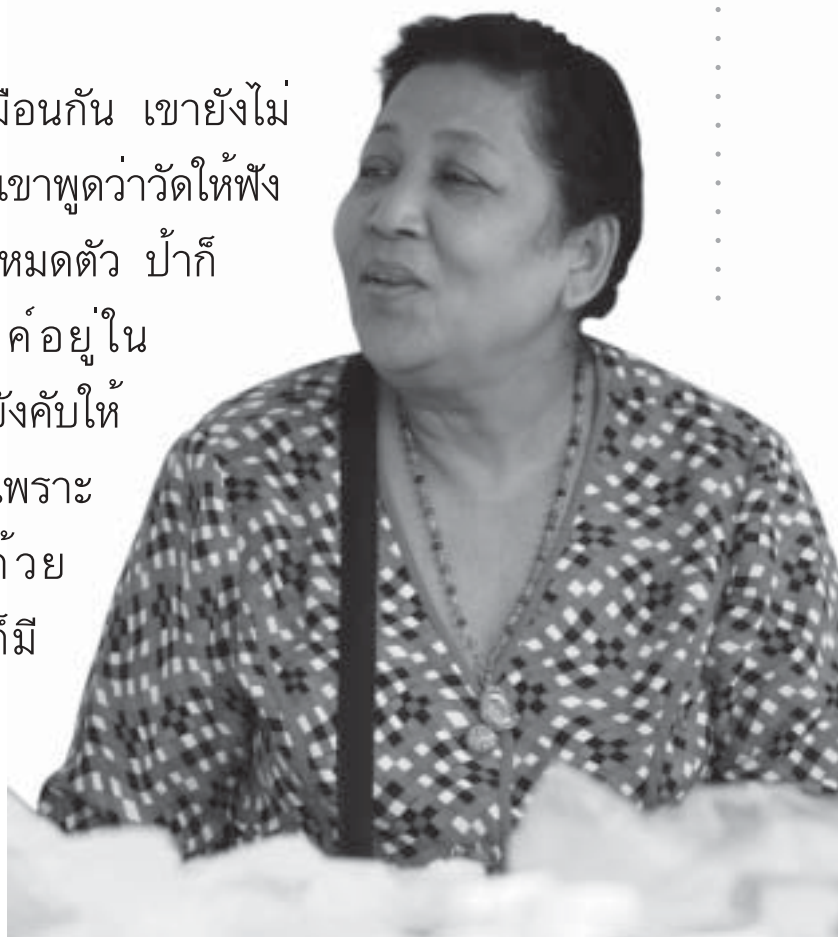
ทุกวันนี้ ลุงกับป้าต้องตื่นกันตั้งแต่ตี ๑ ทุกวันเลย จะเว้นก็วันที่มาวัด จนบางครั้ง..ร่างกายป่าไม่ไหว ง่วงมากๆ ก็จะตื่นสายกว่าลุง คือตี ๒ ตื่นมาช่วยกันแบกถุงหิ้ว ขนพวกกาแฟ กระป๋อง กระติ่งแดง ลิโพ เอ็มร้อย อย่างละนิดละหน่อย ใส่รถ

ชาเล้ง แล้วซื้กันมาตามถนนจนถึงแผงลอยให้ทันตอนตี ๓
 แผงป้าอยู่หน้าวัดเศวตฉัตร แถวคลองสาน ฝั่งธนฯ พอมาถึงแผง
 เราก็หอบถุงลงมาช่วยกันจัด เริ่มขายตั้งแต่เช้ามีดถึง ๙ โมงเช้า
 และตอนบ่ายหรือเย็น เราก็จะไปซื้อของแถวนครปฐมมาไว้
 ขายที่แผง ทำกันมาแบบนี้ ๑๐ ปีกว่าแล้ว ยอมรับว่าเหนื่อย..
 แต่เราอยากมีเงินทำบุญทุกบุญกับหลวงพ่อ โดยเฉพาะบุญ
 อะไรที่เกี่ยวกับหลวงปู่วัดปากน้ำ ป้าไม่เคยพลาดเลย ทุกวันนี้..
 มีอะไรป้าจะอธิษฐานขอหลวงปู่ตลอด เพราะป้ากับลุงต้อง
 เสี่ยงกับอันตรายบนท้องถนนทุกวัน คือต้องชนของไล่ชาเล้ง
 ซื้มาตามถนนมีดๆ ป้าจึงอธิษฐานขอหลวงปู่ตลอดเลยว่า
 ขออย่าให้เราเป็นอะไร ให้เราปลอดภัย แล้วก็ขอท่านให้เรา

ขายดีขายดี ขายให้ได้เยอะๆ จะได้เอาเงินมาทำบุญกับหลวงปู่ หลวงพ่อได้มากๆ ซึ่งก็แปลกนะ..แผงป่าขายดีมาก ขายดีมา โดยตลอด แม้กระทั่งตอนจะเก็บร้านแล้ว ยังมีคนมาซื้อแล้ว ซื้ออีก ส่วนร้านที่เยื้องๆ กัน เขาก็ขายของอย่างเดียวกับป้านะ แต่เขาขายไม่ดีเลย ไม่มีเงินไปซื้อของ จนป้าส่งสารเขามาบอก เลยบอกเขาว่า ให้เอาของป้าไปขายก่อนก็ได้ พอขายได้ค่อย เอาเงินมาให้ ป้าไม่โอ้อวดใครหรอก ทั้งๆ ที่เขาก็คขายของอย่าง ป้า เพราะหลวงปู่สอนเอาไว้ดี ให้เรารู้จักให้ ให้เรามีเมตตา ซึ่ง ป้าก็ทำอย่างนี้มาโดยตลอด ป้าคิดจะช่วยเขาหลายครั้งโดยการ ชวนเขามาทำบุญบ้าง แต่เขาบอกว่าไม่มีเวลา ป้าก็ไม่ว่าจะทำ อย่างไม่ เพราะหากไม่มีบุญ แม้ขยันจนเหนื่อยแค่ไหน เงินก็ไม่มา ป้าก็ช่วยเท่าที่ช่วยได้

ก่อนหน้านี้..ลุงก็เหมือนกัน เขายังไม่ เข้าใจหรอก เพราะเพื่อนๆ เขาพูดว่าวัดให้ฟัง บ่อยๆ ว่าไปวัดนี้อีกหน่อยก็หมดตัว ป้าก็ เลยบอกลุงไปว่า สตางค์อยู่ใน กระเป๋าเรา ไม่มีใครเขามาบังคับให้ เราทำบุญได้หรอก แต่ที่ทำเพราะ เราอยากได้บุญ เราทำด้วยความเต็มใจ แล้วทุกวันนี้ก็มี

เงินทำบุญมากกว่าเดิมอีก ยังไม่เห็นหมดตัวสักทีเลย เพราะขายของได้ดีวันดีคืนขนาดนี้ จนกระทั่งลุงเขาเข้าใจและใจเปิด ยอมเหนี่ยวยขายของกับเราด้วยความปลื้มทุกวัน โดยเฉพาะช่วงนี้..ตั้งแต่ที่ป้าทราบว่าจะมีการหล่อหลวงปู่ด้วยทองคำ ป้าดีใจที่สุดเลย ปลื้มอย่างบอกไม่ถูก เพราะหล่อหลวงปู่องค์แรกป้ามาไม่ทัน พอทราบว่ามีการหล่อหลวงปู่อีก ป้าเลยตัดสินใจทำทันที โดยเอาสร้อยคอตัวเอง

ไปขาย แล้วรีบเอาเงินประเดิมทำบุญไปก่อน แล้วก็รวบรวมเอาเงินที่ได้จากการขายของ รีบชวนลูก ชวนหลานแคะเงินจากกระปุกมาทำบุญ และก็ยังชวนแม่ของป้าด้วย แม่เขาจะทำมาคนละนิดละหน่อย แต่ก็ทำเต็มกำลัง เพราะคนบ้านนอกไม่ได้รวยอะไร จนตอนนี้ป้าทำไป ๕ บาทแล้ว พูดถึงแล้วก็มีความสุขมาก ยิ่งนึกยิ่งมีความสุข ลูกเขาก็ตลึงไปด้วย เราเลยคิดกันว่าอยากจะทำให้ได้สัก ๑๐ บาท แต่ตอนนี้ยังไม่มีเงินเลย เราจะตั้งใจขายของ เก็บหอมรอมริบจากตรงนี้แหละ

ทุกวันนี้..ป้าภูมิใจนะ ที่ครอบครัวเราอยู่กันอย่างมีความสุข เพราะเรามีธรรมะ มีเป้าหมายชีวิต ได้มาวัด นั่งสมาธิ ดู DMC ปลื้มในบุญทุกบุญที่ทำ บางครอบครัวรวยกว่าเรา กินอยู่อย่างสบายแต่ยังไม่พบความสุขเลย...”

